

มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัย
และผลงานทางวิชาการ
Criminal Law and Criminological Perspectives on the Trading of Research
and Academic Works

นิโรธรี จุลเหลา¹

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000, ประเทศไทย
อีเมลติดต่อ: nirotharee@gmail.com

Nirotharee Jullao²

Faculty of Law, Ubonratchathani Rajabhat University
2 Nai Mueang, Muang, Ubon Ratchathani 34000, Thailand
Email: nirotharee@gmail.com

Received: May 28, 2024 Revised: September 9, 2024 Accepted: September 13, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ และแสวงหาแนวทาง ป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการซื้อขายผลงานทางวิชาการ 1) ระบบความสัมพันธ์ที่รู้จักกัน เช่น การติดต่อโดยตรงหรือร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน และ 2) ระบบความสัมพันธ์ที่ไม่รู้จักกัน แต่มีการติดต่อกันไปยังแหล่งซื้อขาย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎหมายอาญามาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน กฎหมายอาญามาตรา 341 ความผิดฐานฉ้อโกง พระราชบัญญัติอุดมศึกษา 2562 มาตรา 70 และ มาตรา 77 นอกจากนี้ยังมีประกาศเรื่องมาตรฐานการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ สาเหตุตามมุมมองด้านอาชญาวิทยา เกี่ยวข้องกับ 3 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีของ โรเบิร์ต เค. เมอร์ตัน เรื่องการขัดแย้งกันระหว่างเป้าหมายและวิธีการ

¹ อาจารย์.

² Lecturer.

นำไปสู่เป้าหมาย 2) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ การเลือกอย่างมีเหตุผลมีการคำนึงถึงความคุ้มค่าประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าโทษที่ได้รับ 3) ในแง่ของการลงโทษจะใช้ทฤษฎีการข่มขู่ยับยั้ง (Deterrent Theory) แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรมีการอบรมข้อเท็จจริง เน้นให้ความรู้เรื่องผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ ประชาสัมพันธ์ออกสื่อที่เป็นทางการของประเทศ เน้นให้ความรู้เรื่องกฎหมาย บทลงโทษ และผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ ตั้งกรรมการโดยเฉพาะเพื่อจัดการเรื่องการซื้อขายผลงานทางวิชาการ เป็นการสร้างกลไกควบคุมขึ้นมาใหม่ เพราะปัจจุบันกฎหมายครอบคลุมแต่การลงโทษไม่เข้มงวด ทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัว

คำสำคัญ: กฎหมายอาญา; อาชญาวิทยา; การซื้อขายผลงาน; งานวิจัย; ผลงานทางวิชาการ

Abstract

This research article aims to study the causes and patterns of trading of research and academic works, criminal law and criminological perspectives on trading of research and academic works, and seek ways to prevent and solve the problem of trading of research and academic works.

The study has shown that the trading pattern of academic works 1) The known relationship system, such as direct contact or cooperation with friends 2) The unknown relationship system, but there are contact to the trading sources. Relevant laws include the Criminal Code, Section 137, whoever reports false information to an official, Higher Education Act 2019, Section 70 and Section 77. Criminal Code Section 341: Offence of Fraud. In addition, there is an announcement on research standards by the National Research Office. The causes from a criminological perspective are related to 3 theories: 1) Robert K. Merton's Strain Theory; anomie was a condition that existed in the discrepancy between societal goals and the means that individuals have to achieve them. 2) Rational Choice Theory takes into account the value of the benefits received more than the punishment received. 3) In terms of punishment; the Deterrent Theory. Guidelines for prevention and problem solving include fact-finding training, emphasizing knowledge of the impacts of buying and selling academic works, publicizing through the country's official media, emphasizing knowledge of the law, penalties, and impacts of buying and selling academic works, and setting up a committee specifically to manage the buying and selling of academic works. This is creating a new control mechanism because the current law is comprehensive, but the penalties are not strict, causing offenders to have no fear.

Keywords: Criminal law; Criminology; Trading of works; Research; Academic works

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก นับเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายในแวดวงวิชาการและวงการวิจัยมูลค่ามหาศาล ซึ่งผู้กระทำผิดที่กระทำการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการมีหลากหลายทั้งในภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังก่อเหตุในรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่ผิดกฎหมาย ขบวนการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเหล่านี้³ ก่อเหตุเนื่องจากเหตุผลหลายประการ ได้แก่ ความต้องการนำผลงานวิจัยไปเสนอเพื่อเตรียมเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดของตน เช่น กรณีอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ซื้อขายผลงานทางวิชาการอย่างผิดกฎหมายเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ เป็นต้น⁴ หรือแม้กระทั่งมีนักวิชาการทั้งในภาครัฐและเอกชน มีการตั้งขบวนการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย⁵ ตลอดจนนักวิจัยจำนวนมากทั้งจากภาครัฐและเอกชนที่เข้าสู่วงการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเพื่อประโยชน์ส่วนตน ซึ่งการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการลักษณะนี้เป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไขทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เนื่องจากเป็นการฉ้อฉลทางวิชาการ และมีแนวโน้มจะมีการกระทำผิดเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ในประเทศไทย มีกฎหมายอาญาว่าด้วยการเอาผิดกรณีการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ซึ่งได้ถูกบังคับใช้แล้วกับผู้กระทำผิดบางราย แต่กฎหมายอาญานี้ ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย รู้แต่เพียงในแวดวงนักกฎหมายและนักวิชาการบางส่วนเท่านั้น อีกทั้งยังมีข้อวิพากษ์วิจารณ์ในสาระสำคัญของตัวบทกฎหมายที่อาจเปิดโอกาสหรือช่องว่างให้ขบวนการหลายมาตรการให้รอดพ้นจากความผิดอีกด้วย งานวิจัยฉบับนี้ มุ่งศึกษาสาเหตุและรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ และศึกษามุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิในแวดวงวิชาการ ทศนคติของนักกฎหมาย และความคิดเห็นจากนักอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ การใช้ทฤษฎีอาชญาวิทยาอธิบายสาเหตุการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดในการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ และแสวงหาแนวทางป้องกันการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ งานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายที่จำเป็นต้องมีองค์ความรู้ดังกล่าว ได้แก่ ผู้จัดงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักกฎหมาย นักอาชญาวิทยา นักวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน คณะกรรมการตรวจสอบผู้ผลิตผลงานทางวิชาการ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องในการเอาผิดหรือลงโทษ ขบวนการผู้กระทำผิดที่ซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ทุกฝ่ายที่ได้รับองค์ความรู้เหล่านี้ ร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ปัญหาลักษณะนี้มีจำนวนลดลง และทำให้ผู้ผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีกำลังใจในการผลิตผลงานโดยชอบด้วยกฎหมาย และถูกต้องตามครรลองคลองธรรมสืบไป

³ นิธินันท์ พุทธิวิยากร, “อาชญากรรมการศึกษา: ศึกษากรณีการจ้างทำวิทยานิพนธ์และผลงานวิชาการ,” *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี* 4, ฉ. 3 (กันยายน-ธันวาคม 2564): 98.

⁴ อรรถธรณ บุญสม, “การกำหนดความผิดอาญา: ศึกษากรณีการทุจริตสอบของทางราชการ,” *วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์* 12, ฉ. 1 (มกราคม-มีนาคม 2564): 198-200.

⁵ Chan Ling Meng et al., “Ethical Decision Making in Chan Academic Dishonesty with Application of Modified Theory of Planned Behavior: A Review,” *International Education Studies* 7, no. 3 (March 2014): 126-135.

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุและรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

1.2.2 เพื่อศึกษามุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

1.2.3 เพื่อแสวงหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้ มุ่งศึกษารูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ กฎหมายอาญาไทย กรณีการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ทฤษฎีอาชญาวิทยาที่ใช้ในการอธิบายสาเหตุการกระทำผิดของผู้ซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบการซื้อขายงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการ จำนวน 5 คน 2) นักกฎหมายสาขากฎหมายอาญา จำนวน 5 คน และ 3) นักวิชาการด้านอาชญาวิทยา จำนวน 5 คน

1.4 ระเบียบวิธีวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบการซื้อขายงานวิจัยอาชญากรรมทางวิชาการ, 2) นักกฎหมาย สาขากฎหมายอาญา และ 3) นักวิชาการด้านอาชญาวิทยา วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลเป็นแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากประชากรที่ระบุมานี้มีองค์ความรู้เชิงลึกและประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอาญาไทยและองค์ความรู้ด้านอาชญาวิทยา กรณีการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ อีกทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้ เลือกเฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติตรงต่อความต้องการของวัตถุประสงค์การวิจัย คัดเลือกเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเข้าถึงข้อมูลและการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review Data) และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Data) 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review Data) ประกอบด้วย ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ศึกษาวิธีการสร้างคำถามในการสัมภาษณ์จากเอกสารงานวิจัยเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหา จะได้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อเปิดเผยสิ่งจูงใจ ความเชื่อทัศนคติของผู้ตอบ โดยเตรียมคำถามกึ่งโครงสร้าง ลักษณะการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัยก่อนเริ่มการทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์โดยขออนุญาตในการจด

บันทึกและบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้มีปฏิสัมพันธ์แบบต่อนักกับผู้ที่ให้สัมภาษณ์เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และมีการทดสอบคำถามและคำตอบเพื่อเป็นแนวทางในการถามคำถามต่อไป โดยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 60-90 นาที ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แต่ละรายจะทำการสัมภาษณ์จนกว่าจะไม่พบข้อสงสัยหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้นที่เรียกว่า ข้อมูลอิ่มตัว (Data Saturation) จึงหยุดการสัมภาษณ์ ซึ่งการอิ่มตัวของข้อมูลอาจเกิดจากข้อมูลที่รวบรวมมาได้มีลักษณะแบบแผนเป็นอย่างเดียวกัน (Emergence of Regularities) หรืออีกนัยหนึ่งคือข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ส่วนใหญ่มีลักษณะทับซ้อนสาระในประเด็นเดียวกัน ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้การจดบันทึกสรุปสั้น ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญ และเมื่อจบการสัมภาษณ์จะทำการบันทึกข้อมูลอื่น ๆ ทันทที เช่น ลักษณะท่าทาง ลักษณะน้ำเสียง ตามความเป็นจริงโดยไม่มีการตีความ นอกจากนี้ ยังได้บันทึกเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้วิจัยขณะที่รวบรวมข้อมูลซึ่งการเขียนบันทึกสรุปสั้น ๆ ดังกล่าวมีประโยชน์สำหรับผู้วิจัยในการมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มหัวข้อสรุปและข้อมูลจะถูกนำมาบันทึกและถอดเทปรายวัน เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลที่ไมชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไปและข้อมูลที่ได้นั้น ผู้เขียนจะนำมาถอดความ แล้วตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งด้วยการฟังเทปบันทึกเสียงซ้ำ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบสาเหตุและรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

1.5.2 ทราบมุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

1.5.3 ได้รับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

2. ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ พบว่ามีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 สาเหตุและรูปแบบการซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการ

2.1.1 สาเหตุของการซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการของอาจารย์

การซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเป็นปัญหา⁶ ที่แพร่หลายในวงการการศึกษาและวิชาการทั่วโลก โดยการซื้อขายนี้เป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักจรรยาบรรณทางวิชาการ⁷ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของระบบการศึกษาและความน่าเชื่อถือของนักวิชาการและสถาบันการศึกษา โดยการกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ดังต่อไปนี้

⁶ Serkan Sendag, Mesut Duran and M. Robert Fraser, "Surveying the Extent of Involvement in Online Academic Dishonesty E-Dishonesty Related Practices among University Students and the Rationale Students Provide: One University's Experience," *Computers in Human Behavior* 28, no. 1 (2014): 849-860.

⁷ Stephen E. Brown, Finn-Aage Esbensen and Gilbert Geis, *Criminology Explaining Crime and Its Context*, 10th ed. (USA: Routledge, 2019), 97.

1) ความกดดันในการผลิตผลงานเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์ในสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องผลิตผลงานวิชาการ เช่น บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งการขอรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ซึ่งในการขอตำแหน่งวิชาการดังกล่าวจะมีระยะเวลาที่จำกัด ส่งผลทำให้เกิดอาจารย์เกิดสภาวะความกดดันในการผลิตงานวิจัยเพื่อให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้อาจารย์บางท่านอาจมีภาระงานอื่น ๆ จำนวนมาก ทั้งงานสอน งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ไม่มีเวลาในการผลิตผลงานวิชาการเพื่อขอตำแหน่งวิชาการ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเหตุทำให้อาจารย์บางท่านเลือกใช้ทางลัดโดยการซื้อผลงานวิจัยหรือการจ้างเขียนบทความ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารที่ได้รับการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติฐานสกopus (SCOPUS) เป็นต้น⁸

2) เงื่อนไขประเมินผลงานและการต่ออายุการทำงานตามข้อกำหนดของสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา อาจารย์จำเป็นต้องมีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในจำนวนที่กำหนดเพื่อที่จะได้รับการประเมินผลงานหรือต่ออายุสัญญาการทำงาน ซึ่งเงื่อนไขในการประเมินผลงานและการต่ออายุสัญญาการทำงานดังกล่าว จึงกลายเป็นแรงกดดันสำคัญที่ทำให้อาจารย์บางท่านเลือกใช้วิธีการซื้อผลงานเพื่อให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.2 รูปแบบของการซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการของอาจารย์

การซื้อขายผลงานวิจัยในกลุ่มอาจารย์และนักวิชาการมีหลายรูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบมีลักษณะเฉพาะและส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในวงการวิชาการ ดังนี้

1) การซื้อผลงานวิจัยแบบสำเร็จรูป

การซื้อผลงานวิจัยแบบสำเร็จรูป เป็นการซื้อผลงานวิจัยหรือบทความวิจัยที่ถูกเขียนมาแล้วจากบุคคลภายนอก โดยรูปแบบก็คือ อาจารย์หรือนักวิจัยที่สนใจสามารถซื้อผลงานดังกล่าว เพื่อจะได้มีชื่ออยู่ในบทความหรืองานวิจัยนั้น โดยหากเป็นชื่อแรกในบทความจะมีราคาที่สูงที่สุด และชื่อลำดับรองลงมาจะมีราคาที่ลดลงตามลำดับ เช่น อาจารย์จากสถาบันการศึกษาบางแห่ง ซื้อผลงานวิจัยที่เขียนไว้แล้วจากแหล่งออนไลน์ เพื่อให้ได้เป็นผลงานในการขอตำแหน่งวิชาการ หรือบางกรณีก็มีการตั้งงบประมาณเบิกจ่ายขอทุนสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเพื่อตีพิมพ์บทความวิจัยในต่างประเทศ ซึ่งงบประมาณดังกล่าวบางส่วนอาจารย์บางคนก็นำมาเป็นเงินในการใช้จ่ายส่วนตัว ไม่ได้นำไปใช้ในงานสนับสนุนในทางวิชาการ เป็นต้น

2) การจ้างเขียนผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

อาจารย์จ้างนักวิจัยหรือบริษัทภายนอกให้เขียนผลงานทางวิชาการ เพื่อใช้สำหรับการยื่นขอเลื่อนตำแหน่งในสถาบันการศึกษา โดยเน้นการผลิตผลงานในปริมาณมากเพื่อตอบสนองข้อกำหนดของสถาบัน

⁸ ปกรณ์ มณีปกรณ์, *ทฤษฎีอาชญาวิทยา* (กรุงเทพฯ: เอ็ม ที เพรส, 2555), 20.

2.2 มุมมองด้านกฎหมายอาญา/มุมมองด้านอาชญาวิทยา ต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

2.2.1 มุมมองด้านกฎหมาย ต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

มุมมองด้านกฎหมายต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ได้แก่ 1) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติอุดมศึกษา 2562 มาตรา 70 และ มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 70 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, 2) ถือเป็นการผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตั้งสอบวินัยร้ายแรง ถึงขั้นให้ออก ไล่ออก, 3) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ, 4) ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341 ความผิดฐานฉ้อโกง และ 5) ประกาศเรื่อง มาตรฐานการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ หรือ วช.

2.2.2 มุมมองด้านอาชญาวิทยา ต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

ปรากฏการณ์การซื้อขายงานวิจัยสามารถอธิบายได้ตามหลักทฤษฎีทางเลือกที่สมเหตุสมผล (Rational Choice Theory) ซึ่งระบุว่าบุคคลจะทำการตัดสินใจกระทำการสิ่งใดจะต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของตน ซึ่งการซื้อผลงานวิชาการนั้น กลุ่มอาจารย์บางท่านอาจจะพิจารณาแล้วเห็นว่าได้รับประโยชน์มากกว่าความเสี่ยงหรือโทษที่จะได้รับ จึงเลือกตัดสินใจซื้องานวิชาการเนื่องจากหากสามารถมีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะทำให้สามารถขอตำแหน่งวิชาการได้ ซึ่งหากได้รับตำแหน่งวิชาการแล้วก็มีค่าตอบแทนในตำแหน่งวิชาการตามลำดับ เป็นต้น นอกจากนี้ปรากฏการณ์ซื้อขายผลงานวิชาการยังสอดคล้องกับทฤษฎีกดดันทางสังคม (Strain Theory) ที่พัฒนาโดยโรเบิร์ต เมอร์ตัน (Robert Merton) ซึ่งทฤษฎีนี้อธิบายว่า แรงกดดันจากความคาดหวังของสังคมรวมถึงความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมาย หากมีความยากมากจนเกินไป อาจเป็นแรงจูงใจทำให้บุคคลดังกล่าวเลือกใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องหรือผิดจรรยาบรรณ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของตนได้ ซึ่งการซื้อขายงานวิจัยสามารถถูกมองได้ในลักษณะนี้ได้ เนื่องจากอาจารย์อาจเผชิญกับแรงกดดันจากการต้องผลิตผลงานวิชาการเพื่อให้ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น หรืออาจจะเกี่ยวพันกับการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้าง แต่ด้วยเกณฑ์การประเมินกำหนดมาตรฐานที่สูง ตลอดจนมีระยะเวลาจำกัดจึงเป็นเหตุทำให้อาจารย์บางท่านตัดสินใจใช้ทางลัดโดยการซื้อผลงานวิชาการจากผู้อื่น

2.3 แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการ

2.3.1 ควรมีการเสริมสร้างจริยธรรมทางวิชาการ

สถาบันการศึกษาควรเน้นการสอนและปลูกฝังจริยธรรมทางวิชาการตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาเอก โดยควรจะต้องมีการให้ความรู้และสร้างความตระหนักในประเด็นเรื่องจรรยาบรรณทางวิชาการ การไม่ซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการทุกประเภท เพื่อเป็นการวางรากฐานในเรื่องจิตสำนึกและจรรยาบรรณทางวิชาชีพต่อไป

⁹ Sung-Joon Jang and Robert Agnew, *Strain Theories and Crime* (USA: Elsevier, 2015), 495-500.

2.3.2 ควรมีการสนับสนุนการทำงานวิจัยอย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ

สถาบันการศึกษาควรจัดให้มีทรัพยากรและการสนับสนุนที่เพียงพอสำหรับอาจารย์ในการทำงานวิจัย เช่น การจัดอบรมทักษะการวิจัย อัปสกีล-รีสกีล-นิวสกีล (Upskill-Reskill-Newskill) การให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ และการจัดหาทุนวิจัยที่เข้าถึงได้ง่ายซึ่งการสนับสนุนที่ดีและการมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานวิจัยอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยลดแรงกดดันต่างๆ และช่วยให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไม่ใช้ทางลัดในการไปซื้อผลงานวิชาการต่างๆต่อไป

2.3.3 การเพิ่มมาตรการตรวจสอบและลงโทษ

สถาบันการศึกษาควรมีระบบการตรวจสอบการซื้อขายผลงานวิชาการอย่างเข้มงวด รวมถึงควรมีกำหนดโทษที่ชัดเจนและรุนแรง เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้เกิดการซื้อขายงานวิจัยและผลงานวิชาการ เป็นการสร้างมาตรฐานการทำงานที่ยึดบนหลักจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี

2.4 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ผู้เขียนสามารถแยกประเด็นอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

2.4.1 สาเหตุและรูปแบบเกี่ยวกับมุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

สาเหตุและแรงจูงใจเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ 1) มีความความต้องการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญเนื่องจากปัจจุบันอาจารย์ที่ซื้อขายผลงานทางวิชาการมักเป็นผู้ที่ประสงค์ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการประกอบกับปัจจุบันผลงานทางวิชาการมีความเป็นระหว่างประเทศ (International) มากขึ้นไปต้องตีพิมพ์ในวารสารต่างประเทศ ดังนั้นเพื่อให้ผลงานผ่านเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการจึงเกิดการซื้อขายผลงานเชิงวิชาการโดยมิชอบมากขึ้น, 2) เพื่อให้สำเร็จการศึกษา, 3) เพื่อใช้ในกิจอื่นซึ่งผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยอาจจะไม่ตรงสายหรือไม่ตรงสาขากับที่ผู้ทำผลงานทางวิชาการทำงานแต่อาจจะใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ เช่น การประกันคุณภาพการศึกษา ฯลฯ, 4) หลายมหาวิทยาลัยมีค่าตอบแทนเป็นลักษณะของการให้เงินและรางวัล เช่น หากได้ตีพิมพ์ในฐานทีวี่ไอ (TCI) สกอปัส (SCOPUS) จะได้ผลตอบแทนเป็นเงินรางวัล ซึ่งในเกณฑ์ไม่ได้ระบุไว้ว่าการตีพิมพ์นั้นต้องตรงกับสาขาที่กำลังทำงานจึงเป็นเหตุจูงใจให้มีการซื้อขายผลงานทางวิชาการ เนื่องจากผู้ซื้อขายผลงานทางวิชาการที่กระทำผิดมองว่าเป็นการลงทุน เช่น ซื้อขายงานวิจัยโดยมิชอบราคาเพียง 50,000 บาท แต่กลับได้กำไรตามมา 200,000 บาท ถือเป็นสิ่งล่อใจมูลค่าสูง, 5) แรงกดดันจากมหาวิทยาลัยเช่นเงื่อนไขการต่อสัญญาทำให้อาจารย์ต้องเกิดการดิ้นรน และ 6) แรงจูงใจจากปัจจัยอื่น เช่น ระดับมหาวิทยาลัย (Ranking) ของมหาวิทยาลัยระดับโลกหรือนโยบายอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบ ซึ่งมีรูปแบบ ได้แก่ 1) ระบบความสัมพันธ์ที่รู้จักกัน เช่น การติดต่อโดยตรงหรือร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน และ 2) ระบบความสัมพันธ์ที่ไม่รู้จักกัน แต่มีการติดต่อกันไปยังแหล่งซื้อขายโดยตรง¹¹ เช่น ทางเว็บไซต์ เพื่อขอเป็นผู้วิจัยร่วม หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)

¹¹ สำนักข่าวอิศรา, “ขมวดปมซื้องานวิจัย-ขายพาสชื่อใส่เขย่าวงวิชาการไทย 11 อ. โค้งวิจัยดัง เผชิญข้อครหา,” แก้วไคร้งล่าสุด 2566, สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2567, <https://www.isranews.org/article/isranews-scoop/115387-isranews-news-36.html/>

2.4.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

ปัจจุบันกฎหมายครอบคลุมแล้วแต่การลงโทษไม่เข้มงวด มีระบบอุปถัมภ์ปรากฏในประเทศไทยเป็นจำนวนมากทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัว สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติอุดมศึกษา 2562 ตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 70 บัญญัติว่าเพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานการอุดมศึกษา หลักธรรมาภิบาลและความซื่อสัตย์สุจริตทางวิชาการ ห้ามมิให้ผู้ใด จ้างวาน ใช้ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการฯ และ มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 70 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, 2) ถือเป็นการผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตั้งสอบวินัยร้ายแรงถึงขั้นให้ออก ไล่ออก, 3) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ, 4) ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341 ความผิดฐานฉ้อโกง และ 5) ประกาศเรื่องมาตรฐานการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ¹²

2.4.3 มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

สาเหตุมุมมองทางด้านอาชญาวิทยาจะเกี่ยวข้องกับ 3 ทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีของ โรเบิร์ต เค. เมอร์ตัน (Robert K. Merton) เรื่องการขัดแย้งกันระหว่างเป้าหมายและวิธีทางนำไปสู่เป้าหมาย ผู้ที่ซื้อขายผลงานทางวิชาการจะมีการปฏิเสธวิถีทางที่ถูกต้องแต่ยังคงยึดถือเป้าหมายคือการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการและเลือกใช้วิถีทางลัดที่ผิดเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการอย่างรวดเร็ว หรืออาจอยู่ในรูปแบบปฏิวัติคือสามารถทำได้ทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองไปสู่เป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงผิดชอบชั่วดี, 2) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ การเลือกอย่างมีเหตุผลมีการคำนึงถึงคุณค่าประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าโทษที่ได้รับ กล่าวคือผู้กระทำความผิดคำนึงว่ากันเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและได้ค่าตอบแทนในรูปแบบการมีค่าประจำตำแหน่งรายเดือนมีความคุ้มค่ามากกว่า ค่าเสียที่จะเสี่ยงในการกระทำความผิดและเห็นว่าโทษสมัยนี้ยังไม่หนักมาก และ 3) ในแง่มุมมองของการลงโทษจะใช้ทฤษฎีการข่มขู่ยับยั้ง (Deterrent Theory) ซึ่งสามารถข่มขู่ยับยั้งได้ทั้งแบบเฉพาะรายและข่มขู่ยับยั้งทั่วไป

3. สรุปผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ผู้เขียนสามารถสรุปผลและมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 สรุปผล

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ พบว่า รูปแบบการซื้อขายผลงานทางวิชาการ 1) ระบบความสัมพันธ์ที่รู้จักกัน เช่น การติดต่อโดยตรงหรือร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน และ 2) ระบบความสัมพันธ์ที่ไม่รู้จักกัน แต่มีการติดต่อกันไปยังแหล่งซื้อขายโดยตรง

¹² ดิศรณ์ ลิขิตวิทยาวุฒิ, “ช่องโหว่ของกฎหมายอาญาไทย กรณีการซื้อขายผลงานทางวิชาการ,” แก๊ซครั้งล่าสุด 2566, สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2567, <https://www.the101.world/the-law-of-buying-academic-papers/>

เช่น ทางเว็บไซต์ เพื่อขอเป็น ผู้วิจัยร่วม หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) การศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ สาเหตุมุมมองทาง ด้านอาชญาวิทยาจะเกี่ยวข้องกับ 3 ทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีของ โรเบิร์ต เค. เมอร์ตัน (Robert K. Merton) เรื่อง การขัดแย้งกันระหว่างเป้าหมายและวิธีทางนำไปสู่เป้าหมาย, 2) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ การเลือกอย่างมีเหตุผล มีการคำนึงถึงความคุ้มค่าประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าโทษที่ได้รับ และ 3) ในแง่มุมมองของการลงโทษจะใช้ทฤษฎีการ ช่มชู้ยับยั้ง (Deterrent Theory) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) พระราชบัญญัติอุดมศึกษา 2562 มาตรา 70 และ มาตรา 77, 2) ถือเป็นการผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตั้งสอบวินัยร้ายแรงถึงขั้นให้ออก ไล่ออก, 3) ประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ, 4) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ความผิดฐานฉ้อโกง และ 5) ประกาศเรื่อง มาตรฐานการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ นอกจากนั้น ยังมีประกาศเรื่อง มาตรฐานการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ในแง่การป้องกันควมมีการอบรมข้อเท็จจริง เน้นให้ความรู้เรื่องผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ ประชาสัมพันธ์ออกสื่อที่เป็นทางการของประเทศ เน้นให้ความรู้เรื่องกฎหมาย บทลงโทษ และผลกระทบจากการซื้อขายผลงานทางวิชาการ ตั้งกรรมการโดยเฉพาะ ให้จัดการเรื่องนี้ เป็นการสร้างกลไกเครื่องมือขึ้นมาใหม่เหมือนลักษณะตรวจสอบผู้บริโภค เพราะปัจจุบันกฎหมาย ครอบคลุม แต่การลงโทษไม่เข้มงวด มีระบบอุปถัมภ์ปรากฏในประเทศไทยมาก ทำให้พูดทำผิดไม่เกรงกลัว

3.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองด้านกฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาต่อการซื้อขายงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.2.1 เห็นควรให้คณะกรรมการจริยธรรมในการวิจัยควรมีกระบวนการขั้นตอนหนึ่งที่เชิญผู้วิจัย มานำเสนอผลงานด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบว่าผู้วิจัยทำผลงานเองหรือไม่ ทำเอง เป็นต้น

3.2.2 เห็นควรมีช่องทางการร้องเรียนทั้งแบบเปิดเผยและไม่เปิดเผยตัวตน และประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนหรือผู้จัดทำผลงานทางวิชาการรับทราบช่องทางดังกล่าว

3.2.3 เห็นควรมีการทำสถิติผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยของอาจารย์หรือนักวิจัยแต่ละคน ว่าแต่ละปีทำงานวิจัยกี่เรื่อง ทำงานวิจัยสาขาใด เพื่อพิจารณาภายหลังว่า เข้าข่ายการซื้อขายผลงานทางวิชาการ หรือการแชร์ผลงานอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่

3.2.4 เห็นควรมีกระบวนการสืบเสาะ ตรวจสอบกลไกของผู้รับจ้างทำผลงานวิชาการ มีมาตรการ สืบเสาะให้เข้มงวดมากขึ้น

3.2.5 เห็นควรแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 70 ควรบัญญัติ องค์ประกอบเรื่องลักษณะการกระทำเพิ่มเติมให้มีความกว้างขวางมากขึ้น จากเดิมที่มีเพียงแค่ “จ้าง วาน ไข้” โดยบัญญัติเป็น “ก่อให้เกิดผู้อื่นทำผลงานวิชาการให้แก่ตนเองไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วานหรือยุยง ส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด” ซึ่งเป็นการนำถ้อยบัญญัติประมวลกฎหมายอาญามาตรา 84 เรื่องการใช้ให้ผู้อื่นกระทำ ความผิด เป็นต้นแบบ

เพิ่มรูปแบบการกระทำลักษณะใหม่ให้ครอบคลุมไปถึงกรณีการซื้อผลงานวิชาการที่สำเร็จรูปอยู่ก่อนแล้วหรือการซื้อตำแหน่งผู้ประพันธ์โดยบัญญัติว่า “รับ หรือกล่าวอ้างผลงานวิชาการที่สร้างขึ้นโดยบุคคลอื่นเป็นของตน”

ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบเรื่องมูลเหตุจูงใจให้มีถ้อยคำสั้นกระชับแต่ครอบคลุมไปถึงการแสวงหาผลประโยชน์ได้หลายรูปแบบมากขึ้นโดยบัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์อันเป็นคุณแก่ตำแหน่งหน้าที่ทางวิชาการ”

ดังนั้น ความผิดตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 70 ควรปรากฏออกมาเป็นดังนี้ “...ห้ามมิให้ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นทำผลงานวิชาการให้แก่ตนเองไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วานหรือยุยงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด รับ หรือกล่าวอ้างผลงานวิชาการที่สร้างขึ้นโดยบุคคลอื่นเป็นของตน เพื่อประโยชน์อันเป็นคุณแก่ตำแหน่งหน้าที่ทางวิชาการ”

References

- Brown, Stephen E., Finn-Aage Esbensen, and Gilbert Geis. *Criminology Explaining Crime and Its Context*. 10th ed. USA: Routledge, 2019.
- Disorn Likhittawitayawut,. “Loopholes in Thai Criminal Law: The Case of Buying Academic Papers.” Last modified January 11, 2023. Accessed March 10, 2024. <https://www.the101.world/the-law-of-buying-academic-papers/> [In Thai]
- Isranews. “The Knot Of Buying Research Papers-Bypassing the Name Shaking Up the Thai Academic Circle, 11 Professors + Famous Research Coaches Face Accusations.” Last modified January 21, 2023. Accessed March 3, 2024. <https://www.isranews.org/article/isranews-scoop/115387-isranews-news-36.html/> [In Thai]
- Jang, Sung-Joon, and Robert Agnew. *Strain Theories and Crime*. USA: Elsevier, 2015.
- Meng, Chan Ling, Jamilah Othman, Jeffrey Dsilva, and Zoharah Omar. “Ethical Decision Making in Chan Academic Dishonesty with Application of Modified Theory of Planned Behavior: A Review.” *International Education Studies* 7, no. 3 (March 2014): 126-135.
- Mesaya Rojanaree. “Academic Fraud: A Study of Criminal Offences for Hiring to Write a Thesis.” Master’s thesis, Faculty of Law, Thammasat University, 2016. [In Thai]
- Nithinan Phutthawirayakorn. “Educational Crime: A Case Study of the Contract for Thesis and Academic Works.” *Journal of Humanities and Social Sciences Rajabhat University Thonburi* 4, no. 3 (September-December 2021): 98. [In Thai]

Orrawan Boonsom. "Defining Criminal Offenses: A Case Study of Government Examination Corruption." *Journal of Graduate Law Studies* 12, no. 3 (January-March 2021): 198-200. [In Thai]

Pakorn Maneepakorn. *Criminology Theory*. Bangkok: MT Press, 2012. [In Thai]

Sendag, Serkan, Mesut Duran, and M. Robert Fraser. "Surveying the Extent of Involvement in Online Academic Dishonesty E-Dishonesty Related Practices among University Students and the Rationale Students Provide: One University's Experience." *Computers in Human Behavior* 28, no. 1 (2014): 849-860.